

Տարեկան զինը 10 բուրլ, կէս տարիվնը 6 բուրլ:
Առանձին համարները 5 կօպէկով:

Օտարաբաղապիր դիմում են ողջակ
Տիֆլոս. Редакция «Мшак»

ԱՐԴՅՈՒՆ

Խմբագրատունը խաց է առաւօտեան 10—2 մամ
(բացի կիրակի եւ տօն օրերից)

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
կառավագական պահանջումները:

601-15 9-1100-00000

Մեր գպրոցները:— Ներքին, ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ,
Նամակ Սալեանից: Նամակ Խմբագրին: Ներքին
Լուրեր:—ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Հայոց Խը-
ղիք: Գերմանիա: Ֆրանսիա: Անգլիա: Նամակ
Թիւրքիայից:— ՃԵՌԱԳԻՐՆԵՐ:— ԹԱՅՏԱՐԱՐՈՒ-
ԹԻՒՆՆԵՐ:— ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ: Նամակ Ս. Պե-
տերքութիք:

ՄԵՐ ԴՊՐՈՑՆԵՐԸ միջամտության | թ

„Սշակի“ № 154 մէջ պ. Բեգ-Նազար վարեանց դժուար և մինչեւ անգամ անհնարինէ է գտնում մտցնել մեր դպրոցների մէջ արհեստագիտական ուսումը։ Այդ խնդրի դպրամական գեռացությունը մասնաւունք է կամ։

Այժմ մենք կուղենայինք մի մասնաւոր
խնդրին պատասխանել, որ պարոնի յօդուա-
ծի մէջ յայտնված է որպէս փաստ, այն է
որ մեր դպրոցները գրագիտութիւն են
տարածում ամբոխի մէջ և եթէ մեր դպր-
րոցները չը լինեին, մեր մամուլն էլ չէր
կարող գոյութիւն ունենալ: Յօդուածագրի
կարծիքով մեր դպրոցներն են պատրաստում
ընթերցողներին, որոնք պահանջում են մեր
լրագրութիւնը:

Ի հարկէ առանց կարդալ իմանալու չէ տ
կարելի լրագիրներ կարդալ։ Բայց միմիայն կ
այլքն սովորելու համար աւելորդ են միջ- Հ
նակարգ գպլոցները։ Մենք սխալ ենք գըտ- Ն
նում այն միտքը թէ մեր գպլոցներից Ա
գուրս եկածներն են կազմում մեր լրա- Ո

Ապութեան ըստսրբութիւնը առ առը
Մենք պնդում ենք և կարող ենք ձըշ-
գութեամբ հաստատել, որ հայոց դպրոցնե-
րը ոչ թէ միայն չեն պատրաստում մամու-
լի համար ընթերցողների կօնտինգէնտ,
բայց, ընդհակառակն, իրանց չոր ու յա-
մաք, անշունչ կրթութեամբ զգուանք են
յարուցանում իրանց ուսում աւարտած
սաների մէջ դէպի մի որ և է ընթերցա-
նութիւն: Մեր դպրոցները, որոնք իսկապէս

ՅԱԿՈՎԱՆԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ

ՆԱՐԻԿ Ա. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳԻՑ

12 Олимпиада

եան մի քանի նախատիպերի վ

պայծառ կէտ անդամ չի դանի

‘**ներում**, — **ընաւորութիւններում**’

ցութիւնը՝ նախանձին, քննութիւն

լի գարշելի ձգտումներով, փարի

ասարակութեան գլուխը անցնել, ա

, երբ պղինձը սսկու տեղ չէ գնու

ւելի և քստմնելի է այն զրողը, ո

卷之三

ին, այն արժանաւորութիւն էլ չունեն, կող լոկ գրագիտութիւն սովորեցնելով նը-
անց, յարուցանեին նրանց մէջ սէր դէպի
նըթերցանութիւն, մի զօրեղ բարոյական
զարկ տային ուսումնաւարտ աշակերտնե-
րին նրանց ամբողջ կեանքի համար, ընդու-
նակ դարձնելով նրանց ինքնակրթութեան
գործը շարունակելու....

Ընդհակառակն՝ հայոց թէ արական և
թէ իգական դպրոցներից դուրս եկածները
մեծ մասամբ մտաւորապէս յօգնած, սպառ-
փած, դէպի ընթերցանութիւնը անյաղթե-
լի զգուանք զգացող անհատներ են լինում:

Մեր ուսումնաւարտները դուրս են գոլիս
դպրոցից այո՛, գրել կարդալ իմանալով:
Բայց զրել կարդալ սովորեցնելը դեռ չէ
նշանակում բազմացնել ընթերցողների կօն-
տինգէնսոր: Ընդհակառակն մեր խեղճ ու-
սումնաւարտները, իրանց ուսման ընթացքի-
ժամանակ արդէն զգուած լինելով ուսումից,
դպրոցից դուրս գալուց յետոյ տպփած խօս-
քի երեսին էլ նայել չեն ուզում, այլ ևս
երբէք իրանց ձեռքը չեն վերառնում մի որ
և է գիրք կամ լրագիր: Մեր դպրոցները
այնքան տգեղ ուսում են տալիս իրանց սա-
ներին, որ նրանց համար ընթերցանութիւ-
նը մի տեսակ չարչարանք, տանջանք, պա-
տիժ է թվում և ոչ թէ մարդու բարյա-
կան, կենաւական անհրաժեշտ պահանջ:
Հայոց ազգային դպրոցները իրանց անձու-
նի ուղղութեամբ ընթերցանութիւնը ատե-
լի են դարձնում իրանց աշակերտներին
Ո՞րտեղ է տեսել պ. Բէկ-Նազարեանց որ
այդ դպրոցները պատրաստում են հետզ-
հետէ կարգացողներին, որոնցով և պահ-
պանվում է մեր մամուլը:

Մեր բոլոր լրագիրների և ամսագիրների
ընթերցողների մեծ մասը պատահական
ընթերցողներն են, մեծ մասամբ գրագիտու-
թիւնը ինքնուս կերպով սովորած անձինք,
կամ ուղիշ դպրոցներից դուրս եկածներ
ոչ թէ հայոց հոգևոր ազգային դպրոցնե-
րից:

„Մշակը“ մեր ուսումնական պարբերա-
զաւեշտական յօդուածում փոխելով իր սովո-
րական բարձր հաջունները բուի գումարել
ճշման, աշխատում է վերականգնել չք-ազգա-
սէրների դատապարտված վեհութիւնը, սբողե-
սրանց զեղծումները: Այս, քստմնելի է խեղկա-
տակ թաւալ դլոր գալը տպած խօսք-
խաւար ամբոխի պօմպագուրների ոտի տակ...
Միմոսի ծռմռվելը կրկէսում շտա անգամ հո-
մերական ծիծաղ է պատճառում հանդիսական
ներին, բայց նոյն իսկ յափսիթերութիւն-
լրագրում, մինչև անգամ ֆելիխտոնում, ան-
տանելի զգուածում է պատճառում ընթերցողն-
իթէ սրանց բարոյական ու մտաւորական սո-
րութիւնը հասել է այն աստիճանին որ խեղդ-
է սրանց բնագրումը անգամ, ժամանակ է ու-
թափելու այդ վտանգաւոր քնից... Բայց բա-
կան է, դառնանք դէպի մի այլ առարկայ:
Պ. Եմինի նոր աշխատութիւններից մէկը-
նչ սրա վերաբերմամբ ենք ուզում խօսել-ճշմար-
ում տը ասենք՝ լաւ տպաւոնութիւն չունեցաւ մի
են վրա: Յատ ժամանակէ, որ մենք սպասում էին
մրան և ահա մեր գրասեղանի վրա է «Մոис-
ես» Խօրենսկի և Ճրենի թուութիւններից մէկը-
քը: Այս զմայլմունքը, որով ընթերցողը
դում է այս գրքի նշանաւոր վերնագիրը
իր «Մովուս Խորենսացի և հինաւուրց հայոց

Հարատարակութիւններից ամենից շատ ներժանորդներ և կարդացողներ ունի: Բայց բարձրացողների ամենաաննշան մասը նից զմում են մեր թէմական արական դըպ-ցիսներից և մեր օրիորդական դպրոցներից լարս եկածները:

Քառասուն հազար հայ բնակիչ ունեցող վել Փլիսը, որ ունի ամենաշատ և ամենա- սիր համարված հայոց դպրոցներ,—բու- միւս հայաբնակ քաղաքներից համեմա- ներ ամենաքիչ ընթերցողների թիւ: Ե ոլիս մեզ: Տաս տարվայ ընթացքում ինչ- ն հարիւրներ՝ թէ տղաներ և թէ աղ- կներ աւաբատեցին իրանց ուսումը մեր գը- ոցներում: Ի՞նչի «Մշակի» բաժանորդնե- թիւը թիվլիսում նոյն է ֆիում, 200 զի, ինչ որ էր 1872 թւին, և նրանց գու- ծ մասը օտարական փաճառականներն են ոչ թէ Ներսիսեան կամ մի այլ դպրոցից ուրս եկածները, որոնցից մեծ մասը այբ- ւն սովորեցին դպրոցներից դուրս...
Կասեք՝ գուցէ „Մշակի“ ուղղութեանը ն համակրում: Լաւ, բայց ի՞նչի „Մեղուի“ աժանորդների թիւը չէ աւելանում, ի՞նչի Փորձը՝ բաժանորդների պակասութեան ատմառով ստիպեցաւ դադարել: Տաս տարի է արդէն որ մենք գործում նք մամուլի ասպարիկում: Ի՞նչպէս էք արծում, ի՞նչքան հարիւրներ կովկասի թէ որական և թէ իգական հայոց դպրոցնե- ից աւարտած են իրանց ուսումը, նրան- ից ի՞նչքան հարիւրներ արդէն կեանքի սոպարեզը մտան, օրիորդներից որքան հա- իւրներ պսակվեցան, կին, մայր դարձան, լրանց զաւակների դաստիարակիչ դարձան: Աւարտած թէ մարդկանց և թէ կանանց թւում քիչ են միթէ, որոնք այնքան ա- զահոված են որ կարողանան տարեկան մի 10 լուրջ տալ մի լրագիր կամ ամսագիր ստանալու....
Ուր է ձեր գրագէտների կօնտինգէնտը որ տալիս են մեր դպրոցները մեր մամուլը պահպանելու համար: Տաս տարվայ արդիւնքն այն է որ լրագիրների բաժանորդ- պը, — այն զմայլմունքը, ասում ենք, — միանգամայն, հէնց առաջին տողերից, կորչում է ու տեղ է տալի մի այլ զգացմունքի, որի ա- նունը չենք տալի և որի պատճառը չը պիտի լինէր գիտնականը իր աշխատութիւննով: Ըստ թիւն, յորում Աստուած բն ակէ: Ընթերցողը չի գանի այս գրքի մէջ...
Հայ գիտնականները, այսպէս է սկսվում գրքոյիք, — և արևմտեան հայագէտները մինչ ընթացող դարսու կէսը այն համոզման մէջն էին մնացած, թէ հինաւուրց հեթանոսական Հայա- տանը չունէր իր սեպհական վէպը: Այս մասին գիտնականների ամբողջ տեղեկութիւնները սահ- մանափակվում էին միայն մի հատուածով: Վա- հագնի, Տիգրան մեծի կեղակարծ որդույ, ծըն- դիւնական վրա: Այս բանաստեղծական հատուածը պահպանվել է Մովսէս Խորենացիի պատմութիւնում: Առաջին անդամ սրան մատուածով արքին Վենետիկի մխիթարեանները, սակայն չը կասկածեյով սրա վիպասանական ծագման հա- մար: Հենց այս ժամանակներում (ըստ նու) լոյս տեսաւ հայերէն գրաբար լեզով այս տո- ղերը գրողի Քինուութիւնը), որի նպասակն էր ընդում վաղուց կազմված բացասական գաղա- փարին — ապացուցանել թէ հեթանոսական Հա- յաստանը ընդհակառակն ունէր իր բազմապա-

ոչ թէ միայն չեն աւելանում ու խըմ
կրները չեն դադարում իրանց զբապա-
կրանց հրատարակութիւնների դէֆի-
շածկել, այլ մինչեւ անգամ հրատա-
ւթիւններից շատերը, կարդացողների
ասութեան պատճառով, սոտիպաված են
տալ իրանց գոյութեանը:

Եթէ ի՞նչ հարկաւոր են արհեստներ, ա-
րեն բէկ-նազարեանի պէս մանկավարժ-
բաւական է որ մեր դպրոցները պատ-
տաւմ են գրագէտների, այսինքն մեր մա-
լը, մեր գրականութիւնը պահպանող
դպրոցների կօնտինգէտը: Բայց ո՞ւր է
դպրոցների այդ գեղեցիկ արդիւնքը.
Աստերը հակառակն են խօսում: Հայոց
ուսում ուսում առնողի համար այնքան
էն, անտանելի, ատելի է լինում ուսումը,
Խերցանութիւնը, մտաւոր աշխատանքը,
դպրոցից գուրս գալուց յետոյ, նա զը-
ած է լինում մտաւոր կեանքից, ընթեր-
ուութենից:

Ենք դպրոցները ոչ արհեստ են սովորեց-
մի, ոչ էլ գրագիտութիւն, որովհետեւ
ագիտութիւն չէ նշանակում կար-
և գրել սովորեցնելը, այլ գրագիտու-
ուն նշանակում է աշակերտին մտաւոր
անքին ընտական ելացնելը, նրան
բողջ կեանքի համար մտաւոր զարկ
ողը, որ դպրոցից գուրս գալուց յետոյ նա
ոչև մահվան րօպէն: Պահանջ զգացու-
աւոր կեանքով ապրելու, կարգալու:
Գրագիտութիւնը անշունչ, մեքենայական
ն չէ, ինչպէս գուրք էք սովորեցնում: Ոչ,
սրոններ մանկավարժներ, գուրք սիսալում
ո. ոչ թէ գուրք և ձեր դպրոցները սովո-
րել էք գրագիտութիւն հայոց ժողո-
ովին, այլ մենք, իմք ագիրները մեր
աստարակութիւններով գեռ նոր ենք սո-
րբեցնում ժողովրդին գրագիտութիւն, ո-
չոց կատարելապէս զուրկ էին հայերը ձեր
պրոցների շնորհով:

Մինչեւ այժմ մեր դպրոցները ապացու-
նու որ ոչ թէ ծնեցնում են ընթերցանու-
եան սէրը ժողովրդի մէջ, այլ իրանց ան-

ունակ վիպական աշխատասիրութիւնները, որք
ուսիսարինում էին նրա հինաւորց էռութեան
աստմութիւնը: Մեր քննութիւնը չանցաւ
նանշմարված նրանցից, որ հետաքրքիր էին հա-
յոց գրականութեանը: Արանից յետոյ սկսան
ըրեան գալու մէկու ենեից հայերէն ու
աղիերէն քննութիւններ հայերի հինաւորց վի-
պական երգերի վրա: Այս քննութիւնները տ-
անց բացառութեան, արտադպատում էին վերո-
իշեալ քննութեան աղլեցութիւը: Այս քննու-
թիւնը հրատարակելուց յետոյ մեր նախկին
այսպքը հայոց վէպի վրա մեծապէս ընդարձակ-
ելէ, որոյ բաժանորդվակից կամենում ենք առ-
ել ընթերցողներին հետեւել տողերում:

Այս տողերից առ նուազը բէկամի հոտ է
բալի, բէկլամի՝ որի առաջ գունաթափվում են
խօսն-Գոնֆի բազմանոչակ բէկլամները, երբ պ.
Ժմինը այսպիսի կարծիք ունի իր քննութեան
վրա, ինչպէս խօսն Գօփը իր գարեջրի վրա,
նոյն իսկ ոուս գրականութիւնում ընթերցողը
պատահում է այս քննութիւնը հետազոտողի այս
տեսակ արծագանքին՝ «պ. Եմինի քննու-
թիւնը» ոչ այլ ինչ է եթէ «զհաւաքա-
ծու նախորդ ների աշխատութիւնում իր մէջ ոչ մի
գիտնական յատկութւն»...

բողոք առաջարկութիւնները, որոնց բանւոր-
ները կը ներկայացնեն իրան՝ Այդ յօդուա-
ծից երևում է, որ կառավարութիւնը ան-
ուղղակի խոսառում է առաջի սօցիալիստնե-
րին ոչնչացնել նրանց դէմուղղած օրէնքը,
եթէ նրանք կօգնեն իշխան Բիսմարկի նը-
պատակների իրագործմանը:

ԹՐԱՆՍԻԱ

ԲԵԼՎԻԼԻ մէջ եղած ընտրողական աղմկա-
լից ժողովի ժամանակ, երբ ժողովին մաս-
նակցողներից մի քանիսը չէին կամենում
թոյլ տալ գամբիտային խօսել, այնու-
ամենայնիւ նա մի քանի խօսք ասաց: Նրա
խօսքերը անդադար ընդհատում էին մի
կողմից նրա հակառակորդները և միւս կող-
մից նրա կողմնակիցները: Առաջինների ընդ-
հատումները թշնամական էին, երկրորդնե-
րը ծափահարում էին և պահանջում էին,
որ գամբետա խօսէ: „Քաղաքացիք, մի՛թէ
կարելի է, մի՛թէ դուք Փարիզի ժողովրդն
էք, ասաց նա: ԲԵԼՎԻԼԻ մէջ, Փարիզի մէջ
հաւաքիել է հանրապետական դէմօկրատի-
ան և ահա նա ինչպիսի տեսարան է նիր-
կայացնում: Եւ դուք դեռ ևս ձեզ ազա-
տութեան արժանի էք համարում: Մի՛թէ
դուք կարծում էք, որ ազատ ժողովրդի
բարք ու վարքը այդ ձևով է ստեղծվում:
Քաղաքացիք, նա, որ սուլեց, անամօթ է:

Ես կամենում եմ խօսել և ձեզ ասել Ճշմար-
տութիւնը՝ լուցէք, աղաղակողներ, գուք
ոչ ամօթ ունէք և ոչ խղճմտանք։ Ի՞նչ, ես
գալիս եմ ձեզ մօտ և դուք այնքան ոյժ
չունէք որ կարդ պահպանէք և խօսքի ա-
զատութիւնը պաշտպանէք։ Դուք կամենում
էք ուրեմն, որ էգուց, երբ ձեզ կը դատի
ամբողջ Ֆրանսիան, նաև եզրակացնէ, որ
դուք ոչ թէ ազատ մարդկերանց բարք ու
վարք ունէք, այլ բռնութեանը ընտելացած
ստրուկների։ Դուք շատ լաւ զիտէք, որ
վիճաբանութեան ժամանակ ես կարող եմ
ձեզ պատասխանել։ Ձեզ համար աւելի
հեշտ է բացականչել „ոչ“ առանց իմանա-
լու, թէ ինչ են ասում։ Գուցէ ձեզ վճա-
րել են, որ դուք անդադար կանչէք „ոչ“։
Բայց լուցէք. աղաղակողները փոքրաթիւ
են, նրանք չեն կարող ճշմարտութիւնը
ոտնակոխ անել։ Նրանց այստեղ ուղարկող
խելագար Փանատիկոսները չեն կարող ար-

դարսութեան և իրաւունքի աջողութեանը
արգելք դնել, մանաւանդ այստեղ բելվիլի
շրջանի մէջ։ Դուք կարող եք այս շրջանի
մէջ միայն աղմուկ գցել, բայց անկարող եք
նրանց անպատճել։ Ես ձեզ վաղուց ձանա-
չում եմ և վաղուց սովորել եմ հանել ձեր
դիմակը և ձեզ երբէք չի աջօղվի ձեր ո-
ղորմելի և անամօթ աղաղակներով Ճնշել
իմ խօսքի ազատութիւնը և մտքերի ար-
տայայտութիւնը։ ուրիմն գուք չեք կամե-
նում լսել ինձ։ Շատ լաւ, ես իմ կեանքի
մէջ բաւական շատ եմ խօսել։ Իմ զգաց-
մունքները և իմ քաղաքականութիւնը բա-
ւական յայտնի են, այնպէս որ ես պէտք
չունեմ նրանց նօրից մեկնելու։ Բայց լսե-
ցէք, ես ձեզ երբէք չեմ խառնի իսկական

գտնեմ ձեր գեանափորերի խորքում բաւա-
կան է: Ես չեմ զղջում, որ եկայ այս տեղ,
որովհետև ես ծառայում եմ և ցանկանում
եմ ծառայել Բելիկիի շրջանի հաւատարիմ
և հանրապետական ներկայացուցիչներին:
Ինչ կը վերաբերի միւսներին, ես նրանց
արհամարհում եմ և դատապարտում եմ;

հնչպէս որ ժողովրդի ջշմարիտ դատավճիռն
էլ նրանց կը դատապարտի։”

ԱՆԳԼԻԱ

Օգոստոսի 16-ին լորդերի ժողովի մէջ
կալուածական օրինագծի քննութեան ժա-
մանակ լօրդ Սալսբիւրի ասաց, որ նա բա-
ւական է համայնքների ժողովի արած զի-
ջումներից: Նա յոյս ունի, թէպէտ հաւա-
տացած չէ, որ օրինագիծը օգուտ կը տայ-
իրանդացի Փերմերներին և վնասակար չի-
ինի կալուածատէրերի շահերի համար:
Նրանից յետոյ խօսեցին ուրիշները և վերջ-
ի վերջոյ կալուածական օրէնքը ընդունվե-
ցաւ լօրդերի ժողովից այն ձևով, ինչպէս
վերջին անդամ հաստատեց համայնքների
ժողովը: Բոլոր խօսողները շնորհակալ էին
համայնքների ժողովից, որ նա պարլամեն-
տական դժուարութիւնների առաջն առաւ-
ձօրդ Սալսբիւրի յայտնեց, որ կուսակցու-
թիւնների մէջ սկզբնական համաձայնու-
թիւն չէ եղել:

Համայնքների ժողովի մէջ օգոստոսի
18-ին քննվում էր Պարնելի առաջարկու-
թիւնը Խղանգիայի մէջ արտաքոյ կարգի-
որէնքների գործադրութիւնը դադարեցնե-
ու մասին։ Այդ առաջարկութիւնը մերժ-
վեցաւ 83 ձայների մեծամասնութեամբ
30-ի դէմ։ Գլուղուսոն մասնակցեց վիճաբա-
նութիւններին և ասաց, որ կառավարութիւ-
նը իր սրբազն պարտականութիւն է համա-
ռում պաշտպանել օրէնքը և կարգապահու-
թիւնը և ոչ մի սպառնալիք չէ կարող ընդու-
նել բանտարկվածների ազատութիւնը հէնց
մի օրով շտապեցնելով։ Կառավարութիւնը
շափազանց ցանկանում է սահմանափակել
կամ բոլորովին դադարեցնել ստիպողական
օրէնքների գործադրութիւնը, բայց նա օ-
գուած կը քաղի իր իրաւունքներից այն
անցքերի առաջն առնելու համար, որոնք
ամօթ են բերում մի լուսաւորփած ազգու-
թեան։

Լօրդ Սալսբիւրի իշխան Բիսմարկի նը-
ման անստորագիր նամակներ է ստունում՝
որոնցով սպասոնում են սպաննել նրանք ։ Նո-
րերում Սալսբիւրի գնացել էր իր ամառա-
նոցը, որտեղ պօլիցիական վարչութիւնը մի-
ւաց նամակ ստացաւ, որի մէջ գրված էր
թէ բերմօնդսիի մէջ մի խումբ իրլանդա-
ցիք պատրաստվում են սպաննել լօրդ Սալս-
բիւրին։ Այս պատճառով լօրդի ամառանոցի
և բնակարանի շուրջը պօլիցիական խստ-
հսկողութիւն կայ։ Կարծում են, որ այդ
նամակը հանաքի համար էր գրված։

ՆԱՐԱԿ ԹԻՒՐՔԻԱՅԻՑ

սկսած են կարծել թէ կը խաբուին։ Կարծեմ
թէ այս պարագայիս մէջ յուսահատութիւնը ս
և ելորդ է. իրաւ է որ շատ դժուարութեանց պի
տի հանդիպեմք և հաւանօրէն առջի ձմեռն ս
պարապ պիտի անցնի, բայց վճռողական բա
մբ լսել կարելի չէ. Սպասելու ենք տեսնելու թ
բացակայ դեպանսերէն մէկուն ընթացքը ին
պիտի ըլլայ վերադարձէն վերջ։

Սակայն կառավարութիւնը այս պարագ մի ջոցը անօգուտ չանցնէր և կը ջանայ հիմակու անախի տիտառանիւ հաւեռը ու եթե ու մո եւսո

պայէն յուսահատին, ինքն իրենին բան մը լ
նկլու կարող չըլլան: Եւ սարսափը կը տարած
ի մեզ: Ա, մենէն աւելի իր ուշադրութիւնը Հա
յաստանի առաջնորդներուն վրայ դարձուցեր
և առաջնորդաց դէմ հալածանքը կը շարունակէ
(մեզ համար լաւ ըլլան թէ վատ նոքա): —Գիտէ
արդէն թէ շատ մը առաջնորդներ Կ. Պօլիս Կ
թափառեն կառավարութեան հրամանաւը, ասոն
մէջն է Ապահովնի Յգնիկ եպիսկոպոսը. Նազի
լաճեմ ացդ երիտասարդը որ երէկ շատերուն ս
տելութեան առարկայն էր և այսօր հալածանա
մկրտութեամբը ժողովրդականութիւն կը վայելլ
Տաճիկ դատարանը դատապարտեց զնա մշանջե
նական բռնի աշխատութեանց, ամբաստաներ
զնա որ Հայաստանի մէջ յեղափոխութիւն Կ
պատրաստէ: Յգնիկ եպիսկոպոս, Արագիկիրի ս
ռաջնորդ, Ընկերութիւն մը կազմած էր Ապահո
նեաց անուամբ, գաւառին մէջ կրթութիւն տա
րածելու համար, Ընկերութեան նախագահը ս
ռուսիացի հայ էր. Ընկերութեան Կնիքին վրա
փորուած էր մեր հինաւուրց Նոյեան աղաւնին
Հինգ հազար տարիներու մէջ, անշուշտ առաջի
անգամ ըլլալով, այդ աղաւնին արծիւ մը կը սե
պուի, արծիւ որ Ռուսիոյ դրօշակ կը նշանակի

Ուրեմն Եղնիկ ոռոսական գործիք մ'է Հայտուածանի մէջ յեղափոխութիւն պատրաստելու։ Զարմանալու չէ որ այս տեսակ եղակացութիւն ահանել կրցող տաճիկները դատապարտեն նաև եպիսկոպոսը։ Եղնիկ եպիսկոպոս ինչնիրը վճռացին ատեանին տարաւ, և հաւանական է որ վրա ուաջինջ ատեանը անպարաւ յայտարարէ Եղնիկ եպիսկոպոսը։ Կառավարութիւնը կը կարծէ թառ այժմ այսքանը բաւական է հասկցնելու համար հայ եկեղեցականաց որ վեղարը զիրենք չպահպաներ։ Աւելի առաջ անցնեն խոհեմութիւնը սեպեր։ Մանաւանդ դեսպանք ալ բաւական տեղեկութիւններ ստացած ըլլալով այս դատաւանին վրայ, դիտողութիւններ ըրած են արդարութեան պաշտօնէին։ Հետամուտ եմ այդ տեղի կութիւնները ձեռք բերելու որ «Մշակի» բնիթեր ցողաց հաղորդէք և տեսնեն թէ տաճիկ դատարան մը Բնչ փաստերով։ կը դատապարտէ հայ մի Խրիմնան սրբազն և դարեգին վարդապետ և Պոլիս բերուելու։ համար ստոյգ է որ Բ. Գուռ հրաման տուեր է պատրիարքարանի, բայց պատրիարքը շատ բնդդիմացեր և յայտարարեր է թիւնքը չէ կարող այդպիսի հրաման մը խրկել

Վան, վասն զի Խրիմեան սրբազնի դէմ այս
պիսի միջոցներու դիմելն կը նշանակէ Աստվո-
րականը յուղել և ասոր հետեւթիւնը աղէկ չը-
լար: Պատրիարքի այս դիմադրութեան վրայ Ե-
Գուռը իր խորհուրդէն ետ կենալու ստիպուեցա-
Սակայն Խրիմեան սրբազնի և Գարեգին վար-
դապետի յարաբերութեանց մասին հանդիս-
չենք: Թէ Տփիսիս և թէ Կ. Պօլիս հրատարակո-
թիւններ եղաւ թէ՝ Գարեգին վարդապետ աղջի-
շահերուն համաձայն չը գործեր և Խրիմեան սը-
րազնի հակառակութիւն կընէ: Մասնաւոր տ-
ղեկութիւններ, վստահելի աղբիւրներէ ստո-
ցուած, կըսեն թէ այս հրատարակութիւններ-
ստոյգ են, բայց այսուհանողերձ մենք չենք ուզ-
հաւատալ, վասն զի Գարեգին վարդապետը ճան-
ցած ենք այն քիչ գտնուող կրօնաւորներէն մէ-
որ թէ խելացի են և թէ ազգին կը ծառայէ-
կըսուի թէ՝ Գարեգին վարդապետ Կ. Պօլիս զ-
րաւոր աջակցութիւն կը գտնէ, իր հրաժարակ

մանէ արգելքներու չը հանդիպեր, Արդեօք կարելի չէ որ Խրիմեան սրբազն ուղղակի կամ անուղղակի կերպով յայտնէ ազգին որ իրեն և Գարեգին վարդապետի մէջ հակառակութիւն չը կայ, Եթէ այսպիսի յայտարարութիւն մը չը տեսնենք այն ատեն պիտի համոզուինք թէ իրաւցնէ Գարեգին վարդապետ Խրիմեան սրբազնի ուժը կը շարժի, ալ ազգին գիտնալու բանն է թէ՝ Խրիմեան սրբազնէն և Գարեգին վարդապետէն ողը պիտի ընտրէ,

Նոր մեծ հակառակութիւն մ'ալ պատրիար-

քարանի և Բ. Դրան մէջ, Սոսյ Մկրտիչ կաթո-
ղիկոսը յաջողեցաւ վերջապէս Բ. Դռնէն ուղղա-
կի հրովարտակ ստանալ իր պաշտօնի հաստա-
տութեան համար։ Կաթողիկոսը 8 տարի է որ
այդ աթոռը բազմած է, սակայն դեռ իր հրովար-
տակը ճեռաք չէր բերած, վասն զի պատրիարքա-
րանի և իր մէջն խնդիրներ կային կարգադրելու։
Մկրտիչ կաթողիկոս գործին այսքան երկարատև
պատրուակ բռնելով հետամուտ եղաւ ինքզինքն
կ. Պօլսոյ պատրիարքական իշխանութիւնն ան-
կախ ընել։ Ազգ. վարչութիւնը 8 ամսէ ի վեր է
անտարբեր կեցած էր, և զանազան կասկածներ
կը յարուցուին վարչութեան դէմ, զորս սառու-
գելն դժուար ըլլալով չենք ուզէր հոս առաջ բե-
րել։—Տաճիկ նախարարաց խորհուրդը կառավա-
րութեան զահուց համաձայն գտաւ հայ կաթողի-
կոսին առաջարկը, հաստատութեան հրովարտա-
կը ուղղակի տալ որոշեց, սուլթանը վաւերացոյց։
Իրողութիւնը ինքնին կը խօսի. կ. Պօլսս ա-
մեն կարգի հայերն արտաքոյ կարգի զայրոյշ մը
զգացած են։ Մկրտիչ կաթողիկոս աղքային կեղ-
րոնական իշխանութեան միութեանը ամենէն մեծ
հարուածը կուտայ. պատրիարքական իշխանու-
թիւնը որ պէտք է զօրաւոր ըլլայ քայլքայման
մէջ մէջ

վրձակի մէջ կը սկսի մտնել, որոյ հատութիւնը
Թուրքիոյ հայոց այնքան վասակար պիտի ըլլայ։
Ասիկայ լաւ հասկցած են Բ. Դուռը և թիւրքե-
րն, այնպէս որ Վագթ զարմանք կը յայտնէ
թէ Բնչու հայոց պատրիարքը բողոքեր է Բ. Դը-
րան այս ընթացքին դեմ և կիւհկիոյ կաթողիկո-
սութեան և տէրութեան շահերը համաձայն են,
ուրեմն հայ ազգին շահերն ապահովուած են ո-
րովհետեւ ինչ որ թիւրք տէրութեան շահն է
նոյնը հայ ազգին շահն է (?). Պատրիարք, վար-
չութիւն ամենքն ալ սկսած են իրար անցնել։
Պիտի յաջողին, տարակուսական։— Ահաւասիկ
խնդիր մը որ դարձեալ զմեզ պիտի զբաղեցնէ։
Այս միջոցիս որ ամեն կերպով ուշադրութիւննիւ
Հայաստանի բարեկարգութեանց և զարգացման
խնդրոյն պիտի տանք, հայ կաթողիկաս մը կը
միանայ իսլամաց հետ և կը ջանայ ուշադրու-
թիւննիս ուրիշ կողմ զբաւել։ Ո՞գ գիտէ որքան
ատեններ պիտի հարկադրուինք այս տիսուր խըն-
դրոյն վրայ խօսել։— Որչափ ատեն ազգը ասով
պիտի զբաղի։

Այս ծանրակշիռ իրողութիւնները այնքան տխրութիւն կը պատճառ են, որ այլ ես նամակս չարունակել անհնարին կը լլայ, զիտնալով որ ինչ նիւթի վրայ ալ գրեմ խիստ երկրորդական պիտի երևայ, Ոչ մէկուն մտքին առջեն կրնայ հեռանալ սա բազդառութիւնը մէկ կողմէ Ներսէս և Խորի մեան, միւս կողմէ կաթողիկոսներ:

«ՄՇԱԿԻ» ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՄԻԶԱԶԳԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵՆԻՑ

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 20 օգոստոսի: Պետական
բանկի 5% տոմսակը առաջին շրջանի ար-
ժեք 96 ր. 25 կ., երկրորդ 94 ր., երրորդ
94 ր. 75 կ., չորրորդ 94 ր., ներքին 5%
առաջին փոխառութեան տոմսակը արժեք
229 ր. 50 կ., երկրորդ 226 ր., արեելեան
առաջին փոխառութեան տոմսակը արժեք 91
ր. 25 կ., երկրորդ 91 ր. 12 կ., երրորդ 91
ր. 12 կ., սակի 7 ր. 68 կ.: Ծուսաց 1 ր.
Լօնգոնի վրա արժեք 25,81 պէնս, ոռուսաց
100 ր. Համբուրգի վրա արժեք 220 մարկ
50 պֆ., Փարիզի վրա արժեք 272 ֆրանկ
25 սանտիմ: Քօրսայի տրամադրութիւնը ա-
մուբ է:

Խմբագիր—Հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

